

FORTIDSMINNEFORENINGEN

Foreningen til norske Fortidsminnesmerkers Bevaring
VESTFOLD AVDELING

Larvik kommune
Plan og byggesak
Feyers gate
Larvik

Tønsberg 26.01.03

Klage på rammetillatelse for oppføring av tilbygg til eksisterende bolig på eiendommen gbnr 3020/1938 Stavernsveien 12. Delegert sak nr. 1042/02. Vedtak av 3.01.03.

Fortidsminneforeningens Vestfoldavdeling er gjort oppmerksom på saken og finner grunn til å klage på vedtaket. Vi beklager at vi ikke har vært oppmerksomme på saken på et tidligere tidspunkt. Vi vil innledningsvis bemerke at Langestrand av Riksantikvaren anses å være et område av nasjonal interesse, senest vurdert i brev av 12.11.02 til Vestfold fylkeskommune:

"Langestrand har lenge vært vurdert som nasjonal kulturminneinteresse.....Langestrand utfyller Røros og Kongsberg ved sin løse, mer selvgrodde utforming, og har betydelig sosialhistorisk interesse...Tettsteder som Langestrand har sin kulturhistoriske verdi som helhetlig miljø, ikke fordi hvert enkelt bygg er uerstattelig. Riving eller ombygging av bygg som ikke i seg selv er unike vil derfor lett medføre at helheten over tid uthules og verdien tapes. Riksantikvaren er urolig over dagens forvaltning av verneverdiene. Svært mange bygninger synes hardhendt renovert i løpet av senere år, eller også erstattet eller påbygd på uheldig vis."

Fortidsminneforeningen er enig med Larvik kommune i at det kan være riktig i mange tilfeller å tillate tilbygg/nybygg innenfor rammen av historisk dokumentert plassering, skala og utforming. Reguleringsplanen for Langestrand legger opp til en slik mulighet gjennom § 7.3. Vi ser at bestemmelsen ikke godt nok ivaretar behovet for å begrense utfyllende bebyggelse til en ønsket historisk situasjon. Hovedformålet med planen er imidlertid bevaring ikke nybygg noe som fremgår klart av plankartet som er det vesentligste juridisk bindende dokumentet. Plankartet viser et klart skille mellom bevaringsområder og byggeområder. Vi forstår det slik at intensjonen med reguleringsplan og bestemmelser som gjelder for den omsøkte eiendommen må være at nybygg forholder seg til historisk dokumentert situasjon, volum og utforming.

Hovedhuset på eiendommen har en form som sannsynligvis skriver seg fra midten av 1800-tallet selv om bygningskjernen i henhold til eldre kart har høyere alder. De senere takløftene på hovedhuset forkludrer det opprinnelige uttrykket og medfører ellers at eiendommen etter vår oppfatning ikke tåler større bebyggelse enn det som her er dokumentert gjennom gamle fotografier. Vi mener det foreslåtte mellombygget fortetter og øker utnyttelsen i for stor grad utover hva som er historisk dokumentert for eiendommen. Vi mener det foreslåtte nybygget som erstatter det dokumenterte tidligere uthuset har en takform som ikke harmonerer med bebyggelsen for øvrig. Det finnes ikke uthus i området med halvvalmet tak. Halvvalm ble fortrinnsvis benyttet på hovedhusene. Å benytte en slik takform her forkludrer tradisjon og historisk lesbarhet. Vi mener takformen bør endres til saltak og derigjennom markere de

historisk forskjellige funksjonene på eiendommen. Vegglivet bør ikke være høyere enn hovedhusets, heller noe lavere. Mønehøyden bør tilsvare raftet til nabohuset slik man tydelig kan se på gammelt fotografi vedlagt saken. Takvinkelen bør være som på dokumentert eldre uthus – omtrent som hovedhusets takvinkel. Videre mener vi vinduet i gavlen er for stort og den tofløyede døren ute av proporsjon med uthusformatet. Døren bør endres til enfløyet dør. Utformingen er ikke god og er fjernt fra å harmonere med strøkets karakter.

Avslutningsvis vil vi bemerke at det foreslåtte nybygget selv om det justeres slik kommunen krever, er for stort og preget av en detaljering som bidrar til forkludring av områdets egenart. Rammetillatelsen gir anledning til oppføring av bebyggelse med utforming og til dels plassering som ikke harmonerer med øvrig bebyggelse i området slik § 7.3 i reguleringsbestemmelsene krever. Vi viser til Riksantikvarens bekymring vedrørende dagens forvaltning av verneverdiene på Langestrand og etterlyser en strengere kommunal praksis i slike saker. Vi ber om at klagen tas tilfølge.

Vennlig hilsen

Dyveke Bast
Leder

Ragnar Kristensen
styremedlem